

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 frt.
 Félévre 4 „
 Negyedévre 2 „

Hirdetési árak:
 A négy-hasábos petitsor
 1-szeri felvétele . . . 7 kr.
 2-szeri „ 6 „
 3-szeri „ 5 „
 A három-hasábos „Nyilttér”
 petitsor 10 krval számítatik.
 Hirdetés-bélyegár 30 kr.

PÉCSI LAPOK.

Vegyes tartalmu lap.

Hirdetések felvételnek
 Oppelik A., Schalek Henrik,
 Haasenstein és Fogler,
 Mosse Rezső bécsi; — Gold-
 berger A. B. budapesti; —
 G. L. Daube és társa
 M. frankfurti;
 Haasenstein és Fogler
 Steiner A.
 hamburgi irodáiban.

Megjelenik hetenkint háromszor
 és pedig:
 vasárnap, szerdán és pénteken

Szerkesztőségi iroda hal-tér 5-ik számú házban. Hirdetések és előfizetések felvételi
 irodája Ramazetter Károly kiadóhivatalában boltiv-közben a könyvnyomda mellett.

Egyes szám
 Szerda- és pénteki kiadás 5 kr.
 vasárnap 10 kr.

Az ügyvédi kamarai közgyűlés.

— Január 29-én. —

A kamara közgyűlése ezuttal is csekély részvétellel folyt le. Elnökölt Buregh Antal alelnök, ki igen esinos beszéddel üdvözölte a jelenlevőket, buzdítván egyuttal az együttartásra és a kollegiális viszony fejlesztésére. A kamara működésének ismereteseül közöljük az évi jelentést. Élénkebb vita csakis a költségelirányzat körül fejtetett ki, az eredmény azonban a választmány javaslatának elfogadása volt, mégis azon hozzáttéttel, hogy jövőben megtakarítások eszközölhetése iránt pozitív javaslat váratik a választmánytól. A gyűlés egyáltalán kiváló momentumot nem mutatott fel, s ha az elnöki székről szokatlanul, néhány jeles körmondatot nem hallunk, alig találhatnánk említhető valamit. A jelentés ez:

Múlt évi működésünkről s a jogszolgáltatás terén tett tapasztalatainkról következőkben van szerenesénk előterjeszteni jelentésünket:

A mi az 1/. 2/. 3/. és 4/. alatt esatolt s a nagyméltóságú m. kir. igazságügyminiszterium által 1876. évi 26677. szám alatt megállapított kimutatásokból látni méltóztatik, ténykedésünk következő eredményt tüntet elő:

A. Folyó ügyek.

Az 1880. év végén elintézetlen ügydarab nem maradván az 1881. év folyamán érkezett 450 ügydarab volt elintézendő.

Ezekből elintéztetett:

2 közgyűlés- és 20 választmányi	
ülésben	405 drb.
ülésen kívül	45 „
összesen	450 drb.

1881. év végén tehát hátrálékban ismét nem maradt semmi.

Pártfogó, illetőleg védő ügy- védül kirendeltetett pol- gári ügyekben	12 ügyvéd.
Fenyítő ügyekben	10 „
összesen	22 ügyvéd.

1881. év folyamán hat ügyvédi könyv hitelesített.

1881. év végével az ügyvédi lajstromba be volt jegyezve 165 ügyvéd.

1881. év folyamán bejegyez-
tetett 10 „

1881. év folyamán töröltetett 6 „

1881. év végén bejegyezve
maradt 169 „

Az ügyvédjelöltek lajstromából 1880. év végén be volt jegyezve 63 ügyvédjelölt.

1881. év folyamán beje-
gyeztetett 15 „

1881. év folyamán töröl-
tetett 16 „

1881. év végén bejegyezve
maradt 62 „

B. Fegyelmi ügyek.

1880. év végén elintézetlen ügydarab nem maradván, az 1881. év folyamán érkezett 566 ügydarab volt elintézendő.

Ezekből elintéztetett:

20 választmányi és fegyelmi ülésben	515 darab.
ülésen kívül	48 „
összesen	563 darab.

Elintézetlenül maradt tehát 3 darab.

Fegyelmi panasz 1880. év végén folyam-
ban maradt 42 panasz.

1881. év folyamán érkezett 59 „

Elintéztetett, és pedig:

illetéktelenség miatti beszünte- tés által	3 panasz.
tényálladék hiányából	17 „
panaszvisszavonás által	4 „
törvényszékhez való áttétel által	28 „

fegyelmi eljárás elrendelésével	23 panasz.
hivatalból visszautasított	6 „
összesen	81 panasz.

A panaszok száma e szerint a lefolyt évben az 1880. évben érkezett panaszok felét sem érte el, s e tekintetben a múlt év a kamara fenállása óta a legkedvezőbbnek jellezhető.

Az elintéztett panaszok közül 20 esetben a panaszlott ügyvéd igazolásra felhivatott, a törvényszékhez áttett s hivatalból visszautasított panaszokban ily felhívás nem történt.

Fegyelmi eljárást rendelő határozat el-
len 1881. év folyamán két fellebbezés ada-
tott be, melyekre a nagymélt. m. kir. ku-
riától megváltóztató határozatok érkeztek le.

Fegyelmi vizsgálat.

1880. év végén folyamatban volt	10.
1881. év folyamán elrendeltetett	10.
1881. év folyamán befejeztetett	14.
1881. év végén folyamatban maradt	6.

A kamarai ügyész által vádindítvány előterjesztetett 27 esetben, melyek mindegyikében vádhatározat hozatott.

Végtárgyalás ügyvéd ellen 12 esetben tartatott, melyeken 10 esetben vétkesség, 1 esetben nem vétkesség mondatott ki, egy esetben pedig az iratok a büntető bíróság-hoz tétettek át. Büntetéskép 3 ügyvédre írásbeli feddés, 3-ra pénzbírság, s 4-re ideiglenes felfüggesztés alkalmaztatott.

A hozott ítéletek közül 5 fellebbezte-
tett, minek folytán a legfőbb ítélőszék 3
esetben a hozott ítéletet helyben hagyta, s
két esetben megváltoztatta.

Az 1880. évi rendes közgyűlés határo-
zata folytán a tagdíjhátrálékosok ellen fo-
lyamatba tett fegyelmi ügyekben a legfőbb
ítélőszék a további eljárást beszüntette, s a
marasztalt panaszlottakat felmentette azon
indokolással, hogy a tagdíj nemfizetése ma-
gában véve fegyelmi vétséget nem képez, s

Tárca.

Ascanio,

Dumas Sándor regénye.

Francia eredetiből fordította:

dr. Daempf Sándor.

III.

D e d a l u s .

(Folytatás.)

Benvenuto eltávozott, eléggé nyugtalanul ugyan, de nem a három seb miatt, mert ezek jelentéktelenebbek voltak, sem hogy velök törődött volna, hanem a miatt, a mi történt. Hat hó előtt is megölt egyet, Guascontit, fivére gyilkosát, de ez ügyből szerencsésen kiszabadult VII. Kelemen pártfogása folytán; különben is e gyilkosság visszatorlásánál nem volt egyéb; jelenleg azonban nem élt már Benvenuto pártfogója s ez ügy sokkal kényesebb volt.

Lelkiismerete, jól megjegyzendő, szóba sem jött.

Legkevésbé se tápláljanak olvasóink érdemes ötvösünkről rossz véleményt, a ki midőn megölt egy embert, a ki midőn megölt két embert, a ki, ha multjára viszszatekintünk, megölt három embert, nagyon

tart ugyan a vizsgálatról, de pillanatig sem Istentől.

Mert e férfi az üdv 1540. évben közönséges, vagy mint a németek mondanák, hétköznapi ember volt. Mit akarnak önök? Ez időben oly keveset gondoltak a halállal, hogy még a gyilkosságra sem fektettek nagy súlyt, mi most bátrak vagyunk; ők akkor vakmerőek voltak; mi érett férfiak vagyunk, ők fiatal emberek voltak. Az életet oly kevésre becsülték e korban, hogy mély közönyvel, teljes mitsemtörődéssel hanyták, vetették, vették, adták.

Volt egy, hosszú időközön át rágalmozott író, kinek nevét azonosították az árulás-, a kegyetlenség-, végre minden olyan fogalommal, mely gyalázatot jelent, s a tizenkilencedik századra, a századok e legrészrehajlatlanabbikára volt szükség, hogy e nagy író, nagy hazafi és bátor ember igazolva legyen! S Macchiavelli Miklósnak egyedüli büne csak abban állt, hogy oly korhoz tartozott, melynek az erő, a cél volt mindene; melyben a tetteket s nem a szavakat mérlegelték, s melyben az eszközökkel és a józan észszel mit sem törődve haladott célja felé Borgia Caesar, a herceg, Macchiavelli, a gondolkodó fő, Benvenuto Cellini, a munkás.

A Cesena-téren egy napon négy részre

szelt hullát találtak; e hulla Ramiro d'Orco volt. S minthogy Ramiro d'Orco Italiában magas rangú volt, a fiorenczi köztársaság tudni akarta e halál okait. A signoria írt tehát követjének, Macchiavellinek, hogy tegyen eleget tudvágyoknak.

Macchiavelli azonban csak ezt felelte:
 „Magas Signoria!”

„Ramiro d'Orco haláláról egyebet nem mondhatok, minthogy Borgia Caesar azon herceg, ki legjobban tudja miként kell az emberekkel érdemök szerint elbánni, vagy azokat láb alól eltenni.

Macchiavelli.”

Benvenuto a fiorenczi köztársaság híres titkára által kimondott elvnek megtestesülése volt. Mindketten, Benvenuto mint genie, Borgia Caesar mint herceg, azt hívék, hogy hatalmok cziménél fogva a törvények felett állnak. Az igazság és igazságtalanság megkülönböztetése előttök csak abban állt, mennyire terjed erejük, s mennyire nem; a kötelességet vagy jogot számba se vették.

Ha valaki utjokban állt, eltették láb alól.

Napjainkban a civilizáció azon szerenesében részesíti az ilyeneket, hogy megvásárolja őket.

Akkor azonban annyi vér pezsgett az ifju nemzetek ereiben, hogy egészségi szem-

ilyennek csak akkor tekinthető, ha díjzetés megtagadása a törvény s a kamara iránti tiszteletlenségből történik.

Ügyvédjelölt ellen 1880. évről hátralékban maradt 1 panasz.
1881. év folyamán érkezett 1 „
1881. „ „ elintéztetett 2 „
s így 1881. év végén folyamatban egy sem maradt.

A törvénykezés és jogszolgáltatást illetőleg, van szerencsénk jelteni, hogy a múlt év folyamán a nagyméltóságú magyar kir. igazságügyminiszteriumhoz feliratot intéztünk a pécsi kir. törvényszéknél alkalmazott s már huzamosb idő óta munkaképtelenné vált vizsgáló bíró, Réder Vilmos nyugdíjaztatása s egy munkabíró erő kinevezése iránt, minek folytán a kért nyugdíjazás megis történt s egy új bíró neveztetett ki.

Több oldalról panasz merül fel az iránt, hogy a horvát-slavon-oroszági bíróságok a magyar bíróságok megkereséseit vagy egyáltalán nem teljesítik, vagy azok teljesítésében oly hanyagul járnak el, hogy a peres felek érdekei a legnagyobb mérvű veszélyeztetésnek vannak kitéve, — feliratot intéztünk a nagyméltóságú magyar kir. igazságügyminiszteriumhoz ezen visszás állapot megszüntetése iránt.

Hasonlóképp feliratot intéztünk az igazságügyminiszteriumhoz, hogy a német bíróságokhoz intézendő bírói megkeresések a budapesti központi fordító intézet mellőztével, az illető bírósági tolmácsok által fordítottassanak, mert a központi fordító hivatal utján eszközlött fordítások többnyire megkésve érkeznek rendeltetési helyökre.

A pécsi kir. törvényszékhez átiratot intéztünk a telekkönyvtár és pertár czélszerűbb elhelyezése és berendezése iránt, mi azonban eddig eredményre nem vezetett. Hasonlóképp átiratunk a pécsi törvényszékhez a váltóügyek olyképi elintézése iránt, hogy naponként tartassák váltóülést, azon kellemtelenségek s visszaélések elkerülése végett, melyek a rendkívüli váltóülések kieszközölésével járnak.

Az ügyvédikar anyagi helyzetének javítása czéljából, miután az ügyvédi rdts. megalkotása óta karunk iránt mind a kormánykörök, mind a törvényhozás részéről következetes ellenszenv tapasztalható, a kamarák területén országgyűlési képviselőkké választott ügyvédekhez megkeresést intéztünk az iránt, hogy az országgyűlésen karunk jogos s a nagy közönség érdekeivel is megegyező igényeit védelmőkbe vegyék, s

pontból kiontották. Ösztönből harcoltak, alig a hazáért, alig a hölgyekért, sokat is önmagukért, nemzet nemzet ellen, ember ember ellen. Benvenuto háborut viselt Pompeoval, ép úgy mint I. Ferencz V. Károlylyal. Franciaország párbajt vívott Spanyolországgal, egyszer Marignanban, más-szor Páviában; mindezt nagyon egyszerűen minden teketória, minden phrasis, minden panasz nélkül.

Igy működött a genie is, mint valamely természeti erő, mint korlátlan hatalom, mint Isten kegyelméből származott királyság; a művészet a tizenhatodik században legegyszerűbb dolog volt a világon.

Ne csodálkozzunk tehát ez emberek felett, kik semmi fölött sem csodálkoztak; van egy kifejezésünk, melylyel gyilkosságait, különczkodéseiket s botlásaikat megmagyarázhatjuk, egy kifejezésünk, melylyel honunkban, főképp pedig korunkban minden dolgot megmagyarázunk és igazolunk:

Nem úgy van most mint volt régen.

Benvenuto tehát nagyon egyszerűen tette azt, a mit tett: utjában állott Cellinek Pompeo, tehát Benvenuto Cellini eltette láb alól Pompeot.

(Folytatás következik.)

helyes igazságügyi politika keresztülvitelését előmozdítsák.

Ugyanezen megkeresést, hasonló eljárás végett, valamennyi ügyvédi kamarának megküldtük, s már több kamarától kaptunk értesítést arról, hogy ők is hasonló megkereséseket intéztek az ügyvéd képviselőkhöz, kik első sorban hivatottak az országgyűlésen üldözött karunk érdekében üdvös mozgalmat indítani.

Kelt a pécsi ügyvédi kamara választmányára részéről, 1882. évi január 28-án tartott ülésből. Erreth János, elnök. Pleininger Ferencz, titkár.

A felkelés leküzdéséhez szükséges 8 millió — bécsi lapok szerint — a közös aktívák egy részének igénybevételeivel fognak akképp fedeztetni, hogy az azokat képező papírok egy részére előleg vétetik. Ily módon kötvények alapján 6-6 milliót és az aktívák többi értékeivel 1-4 millió forintot fognak beszerezni. A közös aktívák a legutóbbi kimutatás szerint állnak 1-3 millió frtnyi készpénzből, 11-89 millió frtnyi kötvényekből és 24-1 millió frtnyi részvényekből.

A pénzügyminiszter ur, már szétküldte a szeszdó reform tárgyában tartandó enquétere a meghívókat. Az enquete legott, mihelyt a delegációk befejezték működésüket, össze fog ülni.

A család és az iskola.

(Folytatás.)

A mely szülő gyermeke jó nevelését és kiképezését szíven viseli, óvakodni fog ettől; hanem ellenkezőleg: arra fog törekedni, hogy a tanítóval együtt ugyanazon elvek és módok szerint, közös megállapodás szerint munkálkodjék, hogy a rosztat elfojtva, a jónak magva csíráját verjen a gyermeki szívből.

Ha ily értelemben vesznek részt a szülők gyermekeik nevelésében és a tanítót oly tisztelt egyéniségnek tartják, ki a szülők helyettese, kik a szülők, a gyermekek és a társadalom boldogságán fáradoznak; kik kötelességük teljesítésében a szeretett anya legdrágább kincsének tökéletesítésén fáradoznak, és így gyermek és szülőnek a legnagyobb jöltevőjök: akkor megszűnik az ok, az iskolai s különösen a jelen iskolai nevelés ellen zúgolódni.

De akárhány szülő találkozik még, a ki a nevelés fontosságát és nagy horderejét ajkain hordozza; azonban tette kerülvén a dolog, azt mondja: „arra való az iskola!“ Drága szülő!

Az iskola csak egyik tényezője a nevelésnek, és magára hagyatva, vajmi keveset tehet. A fontosabb tényező: a család és a családban különösen az anya.

Vajha szívükre vennék ezt anyáink, különösen azon anyák, kik könnyebben s jobban érzik magukat, midőn magzatjait a dajkára bízhatják, s magoktól távol tudják! raboknak, ha köztök kell az idő nagyobb részét tölteni; kik egy fényes estélyt többre becsülnék, egy szerény otthonnál gyermekeik körében. Vannak ily anyák! És ezek nem sejtik, mondja a halhatatlan Eötvös, „hogy már gyenge koru gyermekeikben a legszigorubb bírákat, legélesebb szellemü kémeket bírák, kiknek figyelmét semmi tettük el nem kerüli s hogy gyermekeiket ők jóvá vagy rosszá nem azáltal nevelik, a mit nekik mondanak, hanem azáltal, a mit elöztük, s én hozzá teszem, velök cselekszenek.“

Ha van, mit a mai kor tévesztett nevelésének bűnül felelőhatunk, ez az, hogy a szülők csak szóval, de nem tettel, ezt ajkukon, de nem a szívökön viselik. Ha az anya tisztában van magasztos hivatásával, nem fog az semmi után és sehová sem annyira kívánczolni, mint gyermekei után és gyermekei körébe, hogy saját példájával oktassa és szeretetének melegével

éleszsze a jót, a szépet és a nemest a gyenge szívből. Ez a nő legszebb hivatása.

Még hagyján, ha a cselédek magyar ajkuk és erkölcsök! de erre mily kevés a példa! E tekintetben a társadalom van hivatva tenni és a nevelésre közreműködni, miről később szölok.

„De hát az apák! — azoknak nincsenek nevelési kötelezettségeik?“ kérheti egyik-másik nyájas olvasó. Oh, dehogynincs. Neki is részt kell ebben venni, ha azt akarja, hogy a családi nevelés teljes legyen. De az apa már azon körülménynél fogva, hogy többnyire a család fűntartási gondok által a családtól távol tartatik, nem folyhat úgy be a nevelésre. Mindazonáltal az est órái elég alkalmat szolgáltatnak neki arra, hogy közreműködjék.

A jó apa ilyenkor szerez magának tudomást gyermekei előmeneteléről, viseletéről; ilyenkor figyelmezteti a netaláni hibákra; segít, ha teheti, az emlékezet és észmívelésben a tanítónak az által, hogy magyarázza a feladatokat; elbeszél rövidebb történeteket, meséket stb., mi által az ész és szív egyaránt nyer. Szóval: míg a nő elfoglalja a szívet, addig a férfi betölti az emlékezetet és az ítélőtehetséget, rendez és munkálkodik az iskolával karöltve, otthon és a nyilvános téren.

Igy kell, hogy az apa részt vegyen a nevelésben!

De itt is azt kell mondanunk, sajnos ritka atya cselekszik így. A városban többnyire vendéglők pipafüst-felleges szobákban rontja egészségét, faluhelyeken pedig — a pincékben viszi a nagy szót. Míg így tart, nem sokra visszük.

De zárjuk már most a családról szóló mondókáinkat gróf Mikó, a „Budapesti szemle“ 32. füzeté. 19. lapon, 1850-ban a nők hivatására vonatkozó szavaival: „Asszonyok, anyák! töletek függ nagy részben a hon jövője. Oh! fogjátok föl hivatástokat! Ti vagytok a családi élet éltető gyökerei, a házi erények alkotói, a gyermekek lelki hajlamainak első idomítói... töletek függ a jelen, a nemzet belső élete, a jövőendő előkészítése...“

D. Berényi.

(Vége következik.)

Ujdonságok.

Lapunk mai naptól kezdődő és april hó 1-éig terjedő két havi előfizetést is elfogad. A díj 1 forint 33 krajczár, melyet Ramazetter Károly, mint a lap kiadójához kérik beküldeni. Midőn a „Pécsi Lapokat“ ezuttal is melegen ajánljuk a t. cz. közönség pártfogásába, hivatkozunk a kibocsátott programra, melyet eddig is hiven követtünk és az eddig megjelent lapokra, melyek tanuskodnak arról, hogy a helyi és vidéki érdekek hű tolmácsolói vagyunk, egyuttal pedig oly elismert és jeles írók termékei gazdagították lapunk szépirodalmi részét, minőkkel vidéki lapok alig dicsekedhetnek.

A hirdetések közlése legjutányosabban eszközöltetik.

Bírói árverések hirdetményei következő árszabály mellett vétetnek fel:

Egyszeri hirdetésnél 100 szóig 1.50

Háromszori hirdetésnél 100 szóig mindenkor 1.—

100 szón felüli minden szó —.01

Bélyegdíj minden hirdetés után 30 krajczár.

Ezen és egyéb hirdetményeket lapunk szerkesztősége (Haltér, 5. szám) is elfogad.

A pontos közzétételről gondoskodva van.

Érdekes magyar levél Amerikából. Szivességből közölhetjük, egy a forradalom után Amerikába menekült volt közhonvédnek, most Dovenportban letelepedett szülőbirtokosnak magánleveléből a következő érdekes sorokat, melyek kiválóan tanulságosak is: — „Magamnál tartottam egy 24 óráig és így volt időnk egy keveset az ő magyarhoni tapasztalatairól beszélgetni

(egyik ismerősének öt meglátogató fiát érti), mi bizony, őszinte megvallva, nem valami épületes, ő inkább a köznépet vette szemügyre, kiknek is munka és értelmi képzettségüket nem sokra becsülte, talán, mintha csak tótok és oláhok közt fordult volna meg csakis? mert, úgy mondja, kevés ott a napibér és még hitványabb a falat kenyér, e kettő, kinek mértékbe kinem jut, bizony a munkába nem fut... nekem beufstake kell reggelire, hanem azután dolgozunk érte kézzel és észszel. Nagyon megsomorított, hogy most is a régi állapot van ott... Engem meglep gyakran Petőfy szelleme, jól ismerem, mint Bem tábornok mellett nyargalót, bár a sors oda ne hozta volna soha a muszka szuronyok közé. Éle még az öreg Arany János; ki a versek tengerén kormányos, jambus kban úgy ír ő, mint egy égi erő, ront, bont és elevenít, megragadja a szívet, lelket, mint a napfény a természetet (egy kevés töredéket olvastam az ő Toldijából, már régente). — Most megfejttem, hogy mi fajták voltak azok a borok, miket kölömben küldtem — a piros, a selejtesebb, Concord; a sötétebb piros, a jobb: little Ozárk, ez vadon terem, miután kitünő sötét veres bort ad, a jeles borász, dr. Münk, Missauriból elszaporította, én tőle kaptam az enyémet is, ő volt szinte originatora a híres Virginia Seedlingnek is. Ozárknak a gyümölcse éppen olyan, mint a Virginia Seedlingé, csak hogy még setétebb és erősebb bort ad; a Virginia Seedlingnek vesszője kinem állja az erős hideget, az Ozárk kiállja a siberiai hideget is, szóval, a hová egyszer elültették, se Phylloxera, se forró víz, sem emberi erő ki nem irtja, mert kifurja ez magát, hogy annál bolondabban hajtson, éppen ez az, mit sok magyar vinczellér nem fog nagyon szeretni; megjegyzem, hogy ne ültessék közelebb, mint 6—6 lábira és jó hosszú hajtásokat hagyjanak termő ágának és mihelyt virágzásnak indult, jól kopasszák meg leveleitől, kivált ha nedves tavasz van; nem is kell ám kövér földbe ültetni, homokos vagy nagyon rossz földbe, vagy hegyoldalba... Erik julius végén, és mihelyt ezt teszi, többé rá semmi elem nem hat, kivéve a jégesőt, nem rothad, akár decemberig tartásuk a tőkén, pedig igen finom bőre van, mikor megéri, gerezde nem nagy, de tömött, hasonlít a fekete burgundihoz; de nem asztali szőlő, nagyon fest és izesít, oly nagyon, hogy ha már egyszer kisajtolták, hát bátran lehet törkölyére fehér bort tölteni, jó lesz az, akár csak a budai veres bor, egy putony szőlő képes hat akó fehér bort setét veresre festeni és annak szinte zamatot adni. — A levél e részeit, melynek a szőlőfajra vonatkozó része szőlőgazdáinkat különösen is fogja érdekelni, szó szerint közöltük s ebből láthatjuk, hogy a dovenporti (Jova) magyar ember sem hazáját, sem nyelvét nem feledte el.

Bálok. A kereskedelmi ifjuság által f. é. január 30-án, hétfőn a „Hattyu“ teremben rendezett zártkörű táncvigalom a benne helyezett várakozásnak teljesen megfelelt és nagy látogatottság, mint rendezés és kedélyesség tekintetében kiválóan sikerültek mondható úgy, hogy a jelen farsangi idény egyik legszebb mulatsága volt. A rózsaszín és fehérrel díszített táncsteremben élénk, pezsgő élet volt, a négyeseket 70—80 pár tánczolta. Mercur fiai a tánczokat egész bravourral járták, hozzá lévén már szokva a közönség kielégítésére szolgálni. Az egyenlőség elve egész lelkesedéssel emelkedett érvényre mint legsikerültebb czáfolata egyes ellentörésvéseknek. Kifogásunk csak az étterembeni rossz és hanyag kiszolgálát ellen van, de ez természetesen nem a rendezőség, hanem a vendéglős hibája. — A katolikus legényegylet bálja a Scholz-féle sörcsarnokban szintén igen látogatott volt, mintegy 60 pár vett részt a tánczban, mely reggeli 6 óráig eltartott. Az estélyen leginkább az iparosok családai vettek részt.

A „gyertyaszentelő“-i vásár ugyan igen

látogatott volt, de az eladókra nézve nem előnyös, mert a venni akarók csak rendkívül olcsó árt ígértek; jó áráért csakis a fiatal, egészséges lovak keltek, melyek mint mondják, valószínűleg hadi czélokra vétettek meg. A kedvezőtlen időjárás a téli czikkék árát igen lenyomta. A sertések igen keresettek voltak, de egyszersmind a legkevesebb; juhok alig árultattak.

Piaczi történet. Folyó hó 28-án Krausz Simon ur szakácsnéja elment a piacra bevásárolni s magával vitt egy napszámot, ki a kosarat utána hordja, azonban a fel-fogadott napszámos Brunner Károly a könnyebb oldalát fogta fel a dolognak, ugyanis a felváltás végett reá bízott 10 forinttal megszökött. A 10 fít elmulatása után tegnap Brunner önként jelentkezett.

Siklósról írják nekünk: egy rosszulnevelt, elaljasodott leány Siklóson ma belopódzott egy mézáróshoz és onnan tetemesebb pénzösszeget emelt el. A pénzhány azonban korán észrevétetvén — mivel többen onnan távozni látták — a pandurok csakhamar felkeresték, a midőn is már oly ékes állapotban volt, hogy úgy kellett kocsin elszállíttatni. Öreg anyja leánya ez újabb aljas tettén annyira elszörnyűködött, hogy magát az istállóban felkötötte, tette azonban csakhamar észrevétetvén, még idején megszabadítottat.

Színház. Szintársulatunk igazgatója, Bogyó Alajos szintén pályázott a kassai színház elnyeréséért s egyuttal hivatkozott arra, hogy ha a kassai színházat ő neki adják ki, azon esetben a belügyminiszter 4000 fírt utalványoz részére a művészeti czélokra szánt alapból, hogy Kassán az operát meghonosítsa. Bogyó azonban 20 szóval Gerőfi 21 szavazata ellenében elesett a kassai színházról. — Miss Uazo, az „arany légy“ (Mouche d'or) e hó közepén érkezik hozzánk, jelenleg Csabán vendégszerepel. — Szigetvárottársulatunk drámai része igen szép eredménnyel működik. Van 70 bérlet 18 fírtjával 30 előadásra.

Apró hírek. Villányon postával egyezett új m. k. államtávírdá-állomás nyitott meg, korlátolt napi szolgálattal. — Eljegyzés. Jeszenszky Aladár siklósi aljárásbíró, eljegyezte Deymek Frigyes városi pénztárnok nevelt leányát, Patzák Mariskát. — A mohácsi takarékpénztár e hó 19-én tartja rendes évi közgyűlését. — Új vasut-engedély. A községzombathelyi helyi érdekű vasut építése és üzletére az engedély kiadatott. — Mária Julia a nálunk különösen jó emlékezetben álló jeles színésznő, kiről lapunk egyik szini levelében is megemlékeztünk, Kecskeméten játszik s ott is a közönség kedvence. — Halálozás. Herczenberger József urat és nejét Sillay Juliát nagy csapás érte, kis leányuk Ilka 6 éves korában e hó 29-én elhunyt. — Arpad szoboralpajára gyűjtés végett hívja fel Borsody-Szilágyi Dezső a közönséget. Mi is kaptunk egy felhívást, mit olvasóink tudomására hozunk.

Belföldi hírek. A delegációban megindultak a tárgyalások, s mint a lapok írják, a kért 8 millió hitel valószínűleg egyhangulag meg fog szavaztatni, bár a magyar tagok ellenzéki férfiai erős támadásra készülnek az okkupáció ügyében. Szlávny visszalépéséről beszélnek. — A felkelésről a legellentétebb hírek érkeznek; míg a bécsi lapok azzal biztatnak, hogy a pacifikáció nemsoká várat magára, a külföldi hazai lapjaink a felkelés mindinkább nagyobb terjedéséről irnak, s különösen Hercegovinában lenne rendkívül komoly a helyzet. A tényleges, fegyverben álló felkelők számát mintegy 6000-re teszik. Montenegró ingadozása zavarja a helyzetet, Szerbia eddig nyugodt, képviselői a felirati vitával vannak elfoglalva.

Külföldi hírek. A francia miniszterium újjalakítása nehézségekkel jár, mert a köztársasági pártban nincs meg az

egyetértés s annyira kisebb pártok és csoportokra van oszolva, hogy a miniszterium megalakítására megbízott, a legnagyobb mérsékséget követi el, ha kompakt többség támogatása nélkül alakítja meg a kabinetet. Freycinet miniszterium még végleg nem alakult meg, bár bizonyosnak tartják. Alig bukott meg Gambetta, már is úgy Franciaország, mint egész Európa az ő magatartását kíséri éber figyelemmel. — Az angol miniszteriumban véleménykülönbség forog fenn az egyiptomi kérdésben; Gladston fegyveres beavatkozást akar, némelyek hevesen ellenzik. — A párisi krachról írják: Most már valamivel tisztább a láthatár s a helyzetet sem tartják többé kétségbeejtőnek, mint az utolsó napokban. Az Union générale nem képezi többé a központot, mely körül a segélyakció mozog. Miután fentartható nem volt és föntartani nem is kívánt, a segélyszindikátus napirendre tér fölötte. Liquidációja elhatározott dolog. Bontoux még az utolsó pillanatban sem mulasztott el semmit, hogy a közvéleményt maga ellen ingerelje, úgy hogy nyilatkozata, mely szerint az Union générale külföldi vállalatai az utolsó idők eseményei által veszélyeztetve nincsenek, csak rossz benyomást keltett. A budapesti tőzsdén az üzlet folytonosan lanyha.

Színház.

E hó 28-án került másodszer színre Donizetti „Lammermoori Lucia“ operája, Balázné Bognár Vilma asszony és Dalnoky ur felléptével. Ez opera behizelgő melodiával még mindig kellemesen szórakoztató; egyszerű szerkezete, könnyed hangszerezése s alapmotívumaiban kedves tulajdonságainál fogva, de ezenkívül a dalműirodalomban még mindig merészen kimagasló híres sextettjével a vendégszereplők keresett operája. Dalnoky urat, a nemzeti színház tagját, kedves emlékek kötik színpadunk deszkáihoz, itt veté meg alapját jeles hírnevének; hogy ne énekelte volna tehát a viszontlátás varázsa alatt, hévvel, melegen. Jól képzett, csengő lyrai tenorja kellemes összhangzatba olvadt Balázné asszony és Lang ur — régi jó ismerősei és kartársai — dalaival. Lang ur sólója az első felvonásban, ugyanabban Balázné asszony magándala, később örülési jelenete az eljegyzés és bucsú jelenet szép kettőse (Dalnoky—Balázné), végül a 3-ik felvonásban Dalnoky ur sólója a temetőben, mint különösen kimagasló részletek igen sikerülteknek mondhatók, bár egészben is az előadás olyan volt, melyet bármelyik vidéki város megirigyelhetett volna tőlünk. Ha Munkácsi helyett Fekete ur lép fel, az opera előadását, a magyar színviszonyokat szem előtt tartva, minden tekintetben kifogástalannak mondhatnók, melyre egyuttal büszkén rámutathat az igazgató, mint ebbeli fáradozásának kiváló tanujelére. Az ismert világhírű sextett jó, összevágó, teljes correct előadása a közönséget — melynek kényessége pedig eléggé ismeretes — egészen fölvillanyozta és négyszeres kihívás által adta jelét meglegedésének. És méltán, mert a szereplők a tapsot, éljenést és kihívást bárhol is kivívták volna; sőt egygyel többet is, jó lesz megszokni azt, hogy őket birni nyerelemény s nem apró gáncs és nagyuri fitymálással Patti Adél, Nilson Krisztina, Beck, s ily csillagokról álmodozni.

Bokor ur — az operatársulat bassistája — fáradozásait és jó szolgálatait mindig igen szívesen méltányoljuk. A rendezés — nem csekély gondot igénylő — tapintatossága, benne mindig lelkiismeretes és ügyes kezekre vall. Tudunkka, operabani állandó szereplése csak ezuttal, e társulatnál kezdődött s hogy hasznos, szorgalmas és a vidék igényeinek teljesen megfelelő, eléggé illusztrálja mindig kifogástalan készütsége és biztos, soha sem hamis intonációja; mintha ma azonban kötve tartotta volna valami, oly félénknek tapasztaltuk ezuttal fellépését. Reméljük, hogy eszt muló baj volt.

A zenekar törekvései is elismerést érde-

